

[Nørlund.]

som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen kom med ved Oplæsningen af Venstres Resolution fra Landsmødet, og forstaa man ikke, at naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, hvis Synspunkt i denne Sag er klart og tydeligt, udtaler, at man ikke kan gavne Sagen ved en Krise, saa betyder det, at de i de Kredse, som er interesserede i at tvinge den aktivistiske Politik saa langt frem som overhovedet muligt, ogsaa der haaber paa den Bistand, der ligger i at gaa med til at tildække Uenigheden paa ny ved en Resolution, som ingenting siger. Er der da ikke Grund til ogsaa for det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft at bære Minde om den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem fremsatte den 4. December sidste Aar, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere:

„Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af Statsministerens illoyale Optraeden over for Tingets Stilling i det sydslesvigske Spørgsmaal, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Man maa dog erindre disse Ting og forstaa, at det gaar ikke længere med den Maade at kaste Graven til paa og tro, at den er vel forvaret. Det er kommet saa vidt, at der maa Klarhed til fra det høje Tings Side, saa man kan sige: dette er Danmarks Politik! Og hvis det ikke skulde være Folketingets Flertals Politik, som i dette Tilfælde fuldt og klart skulde gennemføres, hvilken Politik skulde det saa være?

Med disse Ord vil jeg udtale, at vort Parti ikke kan stemme for nogen af de fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil ikke anse det for forsvarligt, om man nu rejser en stor Diskussion i Rigsdagen om Sydslesvig. Det er naturligt, at et Parti, der ikke har været med i Forhandlingerne, da Danmarks Svar til de allierede blev udformet, kan ønske at faa Oplysninger fra Udenrigsministeriet, det er der ikke noget at indvende imod. Jeg tror ogsaa, at det har været nyttigt, at Udenrigsministeren har haft Lejlighed til at gøre Rede for Sagens Gang, som han har gjort her i Eftermiddag. Men med Rigsdagens overvejende Flertal bag sig har Regeringen for ganske nylig overbragt de allierede Nationer et Memorandum, hvori den har givet Udtryk for Danmarks Stilling til Sydslesvig. Dette Dokument fra den danske Regering er for faa Dage siden forklaret og begrundet af danske Udsendinge over for Udenrigsministrenes

Stedfortrædere i London. Det vil da bringe Danmark i en meget mærkelig og uheldig Stilling, om man derefter, medens Sydslesvigs Forhold drøftedes inden for de Myndigheder, Danmark har henvendt sig til, paa Grundlag af det Standpunkt, som er kommet til Udtryk i det danske Memorandum, her rejser en stor Diskussion om Spørgsmaalet. Skal vi gøre os Haab om, at vor Røst bliver hørt, og at der skabes Sikkerhed for Mindretalsrettighederne for de Danske i Sydslesvig, der hvor Afgørelsen træffes, er det nødvendigt, at der bag det danske Standpunkt staar et fast og sikkert Flertal i Rigsdagen. Hvis vi deler os i Smaagrupper med hver sit Standpunkt, svækker vi Muligheden for at yde vore Landsmænd i Slesvig nogen Hjælp netop paa det Tidspunkt, da Afgørelsen af deres Stilling i Fremtiden skal træffes. Det er derfor nødvendigt, at vi samler vore Kræfter om de Hovedpunkter, hvorom vi kan være enige, for at give vort Standpunkt Vægt.

Siden Befrielsen har Danmark fulgt en bestemt Linie i sin Politik paa dette Omraade, og hver Gang den danske Regering er blevet spurgt, har Svaret indeholdt det samme, nemlig, at man samlede sig om Hovedspørgsmaalet, som var: Sikring af Mindretallets Rettigheder og Spørgsmaalet om Flygtningene i Sydslesvig. Der er to Hensyn, der maa tages ved vor Stilling til Sydslesvig, det er Hensynet til de danske Landsmænd dernede, og det er Hensynet til Danmarks Sikkerhed og Danmarks Fremtid. Der er ingen Uklarhed i det Standpunkt, som kom til Udtryk i de Henvendelser, der er fremsendt fra Danmark til de allierede Magter. Uklarhed har der undertiden været i den indrepolitiske Drøftelse her i Landet, hvad jeg meget beklager, men hver Gang Rigsdagens 4 Partier har formet et Svar og givet Udtryk for Danmarks Stilling, er den samme Linie holdt, og det er det, der er afgørende. Den Linie mener vi fortsat maa følges. Jeg kan ikke se, at der foreligger nogen Begrundelse for at fravige dette Standpunkt. Dansk Samling er ikke enig i det Standpunkt, der er kommet til Udtryk i de danske Henvendelser til de allierede Magter. Det er der ikke noget at sige til, og at Partiet benytter Lejligheden til at markere sit eget Standpunkt, er der heller ikke noget at sige til, men de Partier, der for faa Uger siden stod enige om Svaret til de Allierede, kan ikke nu indtage en anden Holdning. Det vilde i den Grad være svækkende og skadeligt for de danskes Stilling i Sydslesvig, at det aldeles ikke vilde kunne forsvares. Jeg vil derfor anbefale den Paa-